

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2025. gada 17. septembrī
(OR. en)

2025/0039(COD)

PE-CONS 21/25

SIMPL 55
ANTICI 63
ECOFIN 834
EF 204
DRS 59
COMPET 579
FIN 715
COH 107
ENV 564
CLIMA 221
CODEC 844

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA, ar ko groza Regulu (ES) 2023/956 attiecībā uz oglekļa ieviedkorekcijas mehānisma vienkāršošanu un stiprināšanu

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2025/...

(... gada ...),

ar ko groza Regulu (ES) 2023/956

attiecībā uz oglekļa ievēkorekcijas mehānisma vienkāršošanu un stiprināšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ OV C, C/2025/3201, 2.7.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3201/oj>.

² Eiropas Parlamenta 2025. gada 10. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2023/956³ noteiktā pārejas perioda sākuma 2023. gada 1. oktobrī Komisija vāca datus un informāciju par oglekļa ievedkorekcijas mehānisma (“OIM”) īstenošanu, kā paredzēts minētajā regulā, tostarp veicot analīzi par ziņojošo deklarētāju iesniegtajiem ceturkšņa ziņojumiem. Savāktā informācija un apmaiņa ar ieinteresētajām personām, tostarp apmaiņa OIM ekspertu grupas ietvaros, ir parādījusi jomas, kurās OIM ir jāvienkāršo un jāstiprina saskaņā ar Savienības apņemšanos nodrošināt OIM raitu ieviešanu laikposmā pēc pārejas perioda beigām 2026. gada 1. janvārī.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/956 (2023. gada 10. maijs), ar ko izveido oglekļa ievedkorekcijas mehānismu (OV L 130, 16.5.2023., 52. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

- (2) Pamatojoties uz pārejas periodā gūto pieredzi un savāktajiem datiem par Regulas (ES) 2023/956 I pielikumā uzskaitīto preču importētāju Savienībā sadalījumu, tikai neliels minēto importētāju īpatsvars veido lielāko daļu no importētajās precēs iegultajām emisijām. Atkāpe, ko piemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009⁴ 23. pantā minēto nelielas vērtības preču importam, proti, tādu preču importam, kuru kopējā vērtība nepārsniedz 150 EUR vienam sūtījumam, izrādās nepietiekama, lai nodrošinātu, ka OIM attiecas uz importētājiem proporcionāli minēto importētāju ietekmei uz emisijām, uz kurām attiecas Regula (ES) 2023/956. Nelielas vērtības preču importētājiem Regulā (ES) 2023/956 noteikto ziņošanas pienākumu un finansiālo saistību izpilde varētu būt pārmērīgi apgrūtināša. Tāpēc būtu jāievieš jauna atkāpe, lai atbrīvotu nelielas vērtības preču importētājus no Regulā (ES) 2023/956 noteiktajiem pienākumiem minētās regulas I pielikumā uzskaitīto preču masas izteiksmē, vienlaikus saglabājot OIM vidisko mērķi un tā spēju sasniegt paredzēto klimata mērķi.

⁴ Padomes Regula (EK) Nr. 1186/2009 (2009. gada 16. novembris), ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (OV L 324, 10.12.2009., 23. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1186/oj>).

- (3) Regulā (ES) 2023/956 būtu jāievieš jauna robežvērtība importētās preces kumulatīvajai neto masai konkrētajā kalendārajā gadā uz vienu importētāju (“vienoto masas robežvērtība”) un sākotnēji jānosaka 50 tonnu līmenī. Vienota masas robežvērtība būtu jāpiemēro kumulatīvi visām precēm dzelzs un tērauda, alumīnija, mēslošanas līdzekļu un cementa sektoros. Ja visu preču, ko importētājs importē konkrētā kalendārajā gadā, kumulatīvā neto masa nepārsniedz vienoto masas robežvērtību, šāds importētājs, tostarp jebkurš importētājs ar atzītā OIM deklarētāja statusu, attiecīgajā kalendārajā gadā būtu jāatbrīvo no Regulā (ES) 2023/956 noteiktajiem pienākumiem (“*de minimis* atbrīvojums”). Ja attiecīgajā kalendārajā gadā importētājs pārsniedz vienoto masas robežvērtību, minētajam importētājam būtu jāpiemēro Regulā (ES) 2023/956 noteiktie pienākumi attiecībā uz visām emisijām, kas iegultas visās precēs, kuras importētas minētajā attiecīgajā kalendārajā gadā, tostarp jo īpaši pienākums iegūt atzītā OIM deklarētāja statusu, pienākums iesniegt OIM deklarāciju par visām emisijām, kas iegultas visās precēs, kuras importētas minētajā attiecīgajā kalendārajā gadā, un pienākums iegādāties un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz visām minētajām emisijām.
- (4) Elektroenerģijas un ūdeņraža sektoros galvenie elementi, piemēram, importa daudzums, tirdzniecības modeļi, muitas informācija un emisiju intensitāte būtiski atšķiras no galvenajiem elementiem dzelzs un tērauda, alumīnija, mēslošanas līdzekļu un cementa sektoros. Minētās atšķirības nozīmē, ka, lai piemērotu elektroenerģijas un ūdeņraža importam vienoto masas robežvērtību, būtu jāievieš sarežģīti pielāgojumi, kas neļautu būtiski samazināt administratīvās izmaksas importētājiem minētajos sektoros. Tāpēc elektroenerģijas vai ūdeņraža imports nebūtu jāiekļauj *de minimis* atbrīvojumā.

- (5) Vienotās masas robežvērtības, kas atspoguļo importēto preču daudzuma vidējo emisiju intensitāti, noteikšanas mērķis ir nodrošināt, ka vismaz 99 % no importētajās precēs iegultajām emisijām paliek OIM darbības jomā un ka tāpēc *de minimis* atbrīvojums attiecas uz ne vairāk kā 1 % no importētajās precēs iegultajām emisijām. *De minimis* atbrīvojums veidotu iedarbīgu un mērķorientētu pieeju, jo tas precīzi atspoguļo OIM vidisko raksturu un klimata mērķi, vienlaikus ievērojami samazinot ar OIM saistīto administratīvo slogu importētājiem, kuru lielākā daļa tiks atbrīvoti no Regulā (ES) 2023/956 noteiktajiem pienākumiem. Tajā pašā laikā OIM joprojām attiecas uz vismaz 99 % no importētajās precēs iegultajām emisijām. Šāda vienota masas robežvērtība arī novērš tādas apiešanas risku, ko īsteno, mākslīgi sadalot viena importētāja sūtījumus.
- (6) Komisijai katru gadu, pamatojoties uz importa datiem par iepriekšējiem 12 kalendārajiem mēnešiem, būtu jānovērtē, vai ir notikušas būtiskas pārmaiņas preču vidējā emisiju intensitātē vai preču tirdzniecības modelī, tostarp apiešanas praksē. Lai nodrošinātu, ka vismaz 99 % no importētajās precēs iegultajām emisijām saglabājas OIM darbības jomā, Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, lai grozītu vienoto masas robežvērtību, izmantojot Regulas (ES) 2023/956 VII pielikuma 2. punktā noteikto metodiku. Lai nodrošinātu efektivitāti un noteiktību, Komisijai būtu jāpieņem šādi akti tikai tad, ja iegūtā robežvērtība atšķiras no piemērojamās robežvērtības par vairāk nekā 15 tonnām. Ja vienotā masas robežvērtība tiek grozīta, tā būtu jāpiemēro no nākamā kalendārā gada sākuma.

- (7) Lai nodrošinātu, ka atkāpe ir pietiekami mērķorientēta, vienotā masas robežvērtība būtu jāpiemēro katram importētājam, tostarp importētājiem, kuriem ir atzītā OIM deklarētāja statuss. Minētajā nolūkā importētāja imports būtu jāņem vērā neatkarīgi no tā, vai to ir deklarējis pats importētājs vai netiešais pārstāvis muitā. Būtu jānosaka, ka netiešajam pārstāvim muitā, ņemot vērā tā darbības raksturu un saistītos pienākumus saskaņā ar Regulu (ES) 2023/956, pirms rīkošanās kāda importētāja vārdā attiecībā uz Regulas (ES) 2023/956 I pielikumā uzskaitītajām precēm vienmēr jāiegūst atzītā OIM deklarētāja statuss. Ja importētājs, kuru pārstāv viens vai vairāki netiešie pārstāvji muitā, ir pārsniedzis vienoto masas robežvērtību, katram netiešajam pārstāvim muitā, kurš darbojas kā atzītais OIM deklarētājs, būtu jāiesniedz OIM deklarācija par precēm, ko minētais netiešais pārstāvis muitā importējis Savienības muitas teritorijā, tostarp par jebkādām precēm, kas nepārsniedz vienoto masas robežvērtību, attiecībā uz tiem pārstāvētajiem importētājiem, kuri ir pārsnieguši vienoto masas robežvērtību, un būtu jānodod tāds skaits OIM sertifikātu, kas atbilst minētajās precēs iegultajām emisijām.

- (8) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi skaidri paredzēt, ka gadījumā, ja netiešais pārstāvis muitā darbojas kā atzītais OIM deklarētājs importētāja uzdevumā, netiešajam pārstāvim muitā būtu jāpiemēro pienākumi, kas minētajam importētājam piemērojami saskaņā ar Regulu (ES) 2023/956, jo īpaši pienākums iesniegt OIM deklarāciju par precēm, ko minētais netiešais pārstāvis muitā importējis minētā importētāja uzdevumā, un pienākums nodot OIM sertifikātus attiecībā uz minētajās precēs iegultajām emisijām. Tādējādi pienākumu neizpildes gadījumā sodi būtu jāpiemēro netiešajam pārstāvim muitā saskaņā ar Regulu (ES) 2023/956. Tomēr netiešajam pārstāvim muitā nebūtu jāpiemēro sodi, ja netiešais pārstāvis muitā, kas darbojas dalībvalstī iedibināta importētāja uzdevumā, nav piekritis rīkoties kā atzītais OIM deklarētājs.
- (9) Komisijai, pamatojoties uz muitas informāciju, būtu jāuzrauga importēto preču daudzumi, lai novērtētu atbilstību vienotajai masas robežvērtībai. Kompetentajām iestādēm arī būtu jāspēj veikt šādu uzraudzību. Lai kompetentās iestādes varētu pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, ir jāparedz atbilstīgi pasākumi, lai darītu kompetentajām iestādēm pieejamu vajadzīgo informāciju un datus. Katrai kompetentajai iestādei būtu jāspēj pieprasīt muitas iestādēm nepieciešamo informāciju un pierādījumus, tostarp importētāja vārdu/nosaukumu, adresi un kontaktinformāciju, ja šāda informācija kompetentajai iestādei citādi nav pieejama. Ja muitas dienesti uzzina, ka importētājs ir pārsniedzis vienoto masas robežvērtību, tostarp, pamatojoties uz kompetentās iestādes sniegto informāciju, tiem nebūtu jāļauj minētajam importētājam turpināt preču importēšanu līdz attiecīgā kalendārā gada beigām vai līdz brīdim, kad minētais importētājs ir ieguvis atzītā OIM deklarētāja statusu.

- (10) Importētājam, kurš paredz pārsniegt gada vienoto masas robežvērtību, būtu jāiesniedz pieteikums atzīšanas saņemšanai. Šādam importētājam būtu jāiegūst atzītā OIM deklarētāja statuss pirms tiek pārsniegta vienotā masas robežvērtība. Importētājiem, kuriem atzīšana nav piešķirta pirms vienotās masas robežvērtības pārsniegšanas, būtu jāpiemēro sodi.
- (11) Pienākums iegūt atzītā OIM deklarētāja statusu pirms vienotās masas robežvērtības pārsniegšanas var izraisīt to, ka 2026. gada sākumā tiek iesniegts liels skaits pieteikumu. Lai atvieglotu Regulas (ES) 2023/956 piemērošanu pēc pārejas noteikumu termiņa beigām un izvairītos no iespējamiem importa traucējumiem, ir lietderīgi ļaut importētājiem un netiešajiem pārstāvjiem muitā, kuri līdz 2026. gada 31. martam ir iesnieguši pieteikumu atzīšanas saņemšanai, turpināt importēt preces 2026. gadā pat pēc vienotās masas robežvērtības pārsniegšanas, līdz tiek pieņemts lēmums par atzīšanas piešķiršanu. Lai atzīšanas piešķiršanas atteikuma gadījumā izvairītos no Regulas (ES) 2023/956 apiešanas, importētājiem un netiešajiem pārstāvjiem muitā būtu jāpiemēro sodi saskaņā ar minētās regulas 26. panta 2.a punktu.
- (12) Lai nodrošinātu, ka importētāja definīcija aptver visas attiecīgās muitas procedūras, tā ir jāgroza, lai iekļautu vienkāršoto muitas procedūru gadījumā, kad saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446⁵ 175. panta 5. punktu ir uzrādīts tikai izpildes dokuments.

⁵ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).

- (13) Lai panāktu līdzsvaru starp atzīšanas procedūras efektivitāti un pieteikuma iesniedzēju riska profilu, kompetentajai iestādei konsultāciju procedūrai vajadzētu būt fakultatīvai. Konsultāciju procedūrai būtu jāļauj kompetentajai iestādei apspriesties ar citām kompetentajām iestādēm un Komisiju, ja tā to uzskata par nepieciešamu, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja iesniegto informāciju un muitas informāciju, kas darīta pieejama OIM reģistrā.
- (14) Lai nodrošinātu papildu elastību, atzītajam OIM deklarētājam būtu jāspēj OIM deklarācijas iesniegšanu deleģēt trešai personai. Atzītajam OIM deklarētājam jāprojām vajadzētu būt atbildīgam par OIM deklarācijas iesniegšanu. Lai atzītais OIM deklarētājs varētu nodrošināt vajadzīgo deleģēšanu un piekļuvi trešai personai, minētajai trešai personai būtu jāatbilst noteiktiem tehniskiem identifikatoriem, tostarp tai jābūt uzņēmēju reģistrācijas un identifikācijas (*EORI*) numuram un jābūt iedibinātai dalībvalstī.
- (15) Atzītajiem OIM deklarētājiem līdz tā gada 30. septembrim, kas seko preču importēšanas gadam, būtu jāiesniedz to ikgadējā OIM deklarācija un jānodod attiecīgais sertifikātu skaits. Lai sniegtu atzītajiem OIM deklarētājiem elastību to pienākumu izpildē, vēlāka iesniegšanas datuma noteikšana dotu atzītajiem OIM deklarētājiem vairāk laika, lai savāktu nepieciešamo informāciju, nodrošinātu, ka iegultās emisijas verificē akreditēts verificētājs, un iegādātos attiecīgo OIM sertifikātu skaitu. Būtu attiecīgi jāpielāgo OIM sertifikātu anulēšanas datums.

- (16) Dažu pašlaik Regulas (ES) 2023/956 darbības jomā iekļauto alumīnija un tērauda preču iegultās emisijas galvenokārt nosaka pēc ielaides materiālu (prekursoru) iegultajām emisijām, savukārt emisijas, kas rodas minēto preču ražošanas posmos, parasti ir salīdzinoši zemas. Minētie ražošanas posmi sastāv no pēcapstrādes procesiem, ko veic atsevišķās iekārtās, uz kurām neattiecas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (“ES ETS”), kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK⁶, izņemot integrētu iekārtu gadījumu. Lai nodrošinātu saskaņotību ar ES ETS noteikumiem un vienkāršotu OIM noteikumu piemērošanu operatoriem trešās valstīs, minētajos ražošanas procesos iegultās emisijas būtu jāizslēdz no emisiju aprēķināšanas sistēmas robežām, ražošanas procesu sistēmas robežas saskaņojot ar ES ETS aptvertajām.
- (17) Elektroenerģiju, kas ražota dalībvalsts vai trešās valsts kontinentālajā šelfā vai ekskluzīvajā ekonomikas zonā, attiecīgi uzskata par minētās dalībvalsts vai minētās trešās valsts izcelsmes elektroenerģiju. Ūdeņradi, kas ražots dalībvalsts vai trešās valsts kontinentālajā šelfā vai ekskluzīvajā ekonomikas zonā, attiecīgi uzskata par minētās dalībvalsts vai minētās trešās valsts izcelsmes ūdeņradi.
- (18) Ja uz ielaides materiāliem (prekursoriem) jau ir attiecināta ES ETS vai oglekļa cenas noteikšanas sistēma, kas ir pilnībā sasaistīta ar ES ETS, minēto prekursoru iegultās emisijas nebūtu jāņem vērā komplekso preču iegulto emisiju aprēķinā.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

- (19) Atzītajiem OIM deklarētājiem ir jāiesniedz ikgadēja OIM deklarācija, kurā ietverts iegulto emisiju aprēķins, pamatojoties uz standartvērtībām vai faktiskajām vērtībām, ko verificējuši akreditēti verificētāji. Komisijai būtu jāaprēķina un jādara pieejamas standartvērtības. Tāpēc iegulto emisiju verificācija būtu jāattiecina tikai uz faktiskajām vērtībām.
- (20) Pārejas periodā savāktā informācija liecina, ka ziņojošajiem deklarētājiem ir grūtības iegūt vajadzīgo informāciju par oglekļa cenu, kas faktiski samaksāta trešā valstī. Lai atvieglotu oglekļa cenas atskaitīšanu, Komisijai, ja iespējams, būtu jānosaka gada vidējā oglekļa cena, kas izteikta EUR/tonna CO₂e no faktiskās samaksātās oglekļa cenas, tostarp konservatīvā veidā, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem datiem, kuri iegūti no uzticamas, publiski pieejamas informācijas un informācijas, ko Komisijai sniegušas trešās valstis.
- (21) Faktiski samaksātās oglekļa cenas atskaitīšanai nepieciešamie pierādījumi balstās uz informāciju, kas attiecas uz faktisko iegulto emisiju noteikšanu un verificāciju. Ja iegultās emisijas tiek deklarētas, pamatojoties uz standartvērtībām, vajadzētu būt iespējai pieprasīt oglekļa cenas atskaitīšanu, atsaucoties tikai uz oglekļa gada standartcenām, ja tādas ir pieejamas. Turklāt, tā kā prekursoros iegultās emisijas nebūtu jāuzskaita, ja uz tām jau ir attiecināta ES ETS vai oglekļa cenas noteikšanas sistēma, kas ir pilnībā saistīta ar ES ETS, ar minētajām iegultajām emisijām saistītajai oglekļa cenai nav nozīmes attiecībā uz atskaitīšanu.

- (22) Atzītie OIM deklarētāji var prasīt, lai nododamo OIM sertifikātu skaits tiktu samazināts atbilstīgi oglekļa cenai, kas par deklarētajām iegultajām emisijām ir faktiski samaksāta izcelsmes valstī. Tā kā oglekļa cenu var samaksāt trešā valstī, kas nav importēto preču izcelsmes valsts, arī uz šādu oglekļa cenu vajadzētu attiecināt atskaitīšanu.
- (23) Lai uzlabotu OIM reģistrā iekļauto iegulto emisiju datu uzticamību un atvieglotu datu iesniegšanu, akreditētiem verificētājiem pēc trešās valstīs esošu operatoru pieprasījuma būtu jāpiekļūst OIM reģistram, lai verificētu iegultās emisijas. Turklāt minēto operatoru mātesuzņēmumiem vai kontrolējošajām vienībām būtu jāļauj piekļūt OIM reģistram, lai reģistrētu un kopīgotu attiecīgos datus minēto operatoru uzdevumā. Būtu jānosaka operatoriem pienākums sniegt uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numuru, lai nodrošinātu to identificēšanu.
- (24) Lai nodrošinātu konsekveni ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008⁷, kā arī ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/2067⁸, verificētājam vajadzētu būt juridiskai personai, kas ar valsts akreditācijas struktūras lēmumu akreditēta Regulas (ES) 2023/956 vajadzībām. Pieņemot minēto lēmumu, valsts akreditācijas struktūrai juridiskās personas kvalifikāciju novērtēšanā būtu jāņem vērā attiecīgās darbību grupas saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) 2018/2067.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka prasības akreditācijai un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj>).

⁸ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/2067 (2018. gada 19. decembris) par datu verifikāciju un verificētāju akreditāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 334, 31.12.2018., 94. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).

- (25) Lai veicinātu Regulas (ES) 2023/956 īstenošanu valstu līmenī, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras to funkciju un pienākumu veikšanai.
- (26) Izmaksas, kas radušās saistībā ar kopējās centrālās platformas izveidi, darbību un pārvaldību, būtu jāsedz no atzīto OIM deklarētāju maksām. Pirmā kopīgā publiskā iepirkuma līguma par kopīgās centrālās platformas izveidi, darbību un pārvaldību darbības laikā minētās izmaksas sākotnēji būtu jāsedz no Savienības vispārējā budžeta, un šajā nolūkā ieņēmumi, kas gūti no minētajām maksām, būtu jāieskaita Savienības budžetā, lai segtu attiecīgās izmaksas. Ņemot vērā ieņēmumu raksturu, ir lietderīgi uzskatīt ieņēmumus par iekšējiem piešķirtajiem ieņēmumiem. Jebkurus ieņēmumus, kas paliek pāri pēc minēto izmaksu segšanas, būtu jāieskaita Savienības budžetā. Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, kas nosaka maksu struktūru un līmeni tā, lai kopējās centrālās platformas organizācija un izmantošana būtu izmaksu ziņā efektīva, lai maksas būtu noteiktas tā, ka tās precīzi sedz attiecīgās izmaksas un ka tiek novērstas nepamatotas administratīvās izmaksas. Komisijai būtu arī jāpieņem deleģētie akti, kas nosaka, ka turpmāko kopīgā iepirkuma līgumu darbības laikā ar maksām būtu tieši jāfinansē platformas darbības un pārvaldības izmaksas.
- (27) Lai atzītajiem OIM deklarētājiem dotu pietiekami daudz laika sagatavoties grozīto pienākumu izpildei saskaņā ar Regulu (ES) 2023/956, dalībvalstīm 2027. gadā būtu jā sāk pārdot OIM sertifikātus attiecībā uz emisijām, kas iegultas 2026. gadā importētās precēs. To OIM sertifikātu cenai, kas iegādāti 2027. gadā un atbilst 2026. gadā Savienībā importētajās precēs iegultajām emisijām, būtu jāatspoguļo ES ETS kvotu cenas 2026. gadā.

- (28) Atzīto OIM deklarētāju pienākums nodrošināt, ka OIM sertifikātu skaits to kontā OIM reģistrā katra ceturkšņa beigās atbilst vismaz 80 % no emisijām, kas iegultas precēs, kuras tie ir importējuši kopš gada sākuma, nav pietiekami pielāgots paredzētajai finanšu korekcijai. Tāpēc ir nepieciešams gan samazināt īpatsvaru no 80 % līdz 50 %, gan integrēt ES ETS bezmaksas kvotu iedali. Turklāt atzītajam OIM deklarētājam būtu jāspēj paļauties uz informāciju, kas iepriekšējā gadā iesniegta OIM deklarācijā attiecībā uz tām pašām precēm un tām pašām trešām valstīm.
- (29) Līdzīgi arī atpirkšanas ierobežojums būtu precīzāk jāaskaidro ar to OIM sertifikātu skaitu, kuri atzītajiem OIM deklarētājiem ir jāiegādājas importēšanas gada laikā.
- (30) Tā kā OIM sertifikāti tiek anulēti bez jebkādas kompensācijas, nav nepieciešama informācijas apmaiņa no kopējās centrālās platformas uz OIM reģistru darba dienas beigās.
- (31) Ja atzītais OIM deklarētājs nenodod pareizo OIM sertifikātu skaitu nepareizas informācijas dēļ, ko sniegusi trešā persona, proti, operators, verificētājs vai oglekļa cenas dokumentus sertificējošā neatkarīgā persona, kompetentajām iestādēm, piemērojot sodus, būtu jāspēj ņemt vērā attiecīgos konkrētos apstākļus, piemēram, neievērošanas ilgumu, smagumu, apmēru, tīšas vai nolaidīgas rīcības raksturu un atkārtoto vai atzītā OIM deklarētāja sadarbības līmeni. Tas ļautu samazināt soda apmēru, ja ir pieļautas nelielas vai netīšas kļūdas.

- (32) Importētājiem, kas nav atzītie OIM deklarētāji un kas ir pārsnieguši vienoto masas robežvērtību, būtu jāpiemēro 26. panta 2.a punktā paredzētais sods. Šajā nolūkā būtu jāņem vērā visas emisijas, kas iegultas precēs, kuras šāds importētājs bez atzīšanas importējis attiecīgajā kalendārajā gadā. Ir lietderīgi noteikt, ka soda samaksāšana atbrīvo importētāju no pienākuma iesniegt OIM deklarāciju un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz minēto importu. Lai ņemtu vērā to, ka pārkāpums ir neliels vai netīšs, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj piemērot mazāku sodu, ja vienotā masas robežvērtība ir pārsniegta par ne vairāk kā 10 % no minētās robežvērtības vai ja importētājs ir provizoriski turpinājis importēt preces un tā pieteikums atzītā OIM deklarētāja statusa iegūšanai ir noraidīts.
- (33) Regula (ES) 2023/956 attiecas uz noteiktām oglekļietilpīgām precēm, ko importē Savienībā. Regulas (ES) 2023/956 I pielikumā uzskaitītās preces cementa preču sarakstā ietver “citus kaolīnmālus”. Lai gan kalcinēti kaolīnmāli ir oglekļietilpīgi produkti, nekalcinēti kaolīnmāli tādi nav. Tāpēc nekalcinēti kaolīnmāli būtu jāizslēdz no Regulas (ES) 2023/956 darbības jomas.
- (34) Regulas (ES) 2023/956 II pielikumā ir uzskaitītas preces, attiecībā uz kurām iegulto emisiju aprēķināšanā būtu jāņem vērā tikai tiešās emisijas. Attiecībā uz precēm, kuras nav uzskaitītas minētajā pielikumā, būtu jāņem vērā gan tiešās, gan netiešās emisijas. Tā kā netiešās emisijas nav būtiskas elektroenerģijas ražošanas gadījumā, elektroenerģija būtu jāiekļauj minētā pielikuma preču sarakstā.

- (35) Ir nepieciešams vienkāršot standartvērtību noteikšanas līdzekļus gadījumā, ja attiecībā uz konkrētu preču veidu nebūtu pieejami uzticami dati par eksportētājvalsti. Šādos gadījumos, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzi, standartvērtība būtu jānosaka vidējās emisiju intensitātes līmenī desmit eksportētājvalstīs ar augstāko emisiju intensitāti, par kurām ir pieejami uzticami dati, kas ir piemērots vidējais rādītājs, lai nodrošinātu OIM vidisko mērķi. Tas neskar iespēju minētās standartvērtības pielāgot reģionam raksturīgām iezīmēm, ievērojot Regulas (ES) 2023/956 IV pielikuma 7. punktu.
- (36) Lai papildinātu un grozītu konkrētus nebūtiskus Regulas (ES) 2023/956 elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz minētās regulas VII pielikumā noteiktās vienotās masas robežvērtības grozīšanu, ja tas nepieciešams, kā noteikts saskaņā ar minētās regulas 2. panta 3.a punktu, un papildinātu minēto regulu, lai noteiktu, ka atzīto OIM deklarētāju maksājamās maksas tieši finansē kopējās centrālās platformas darbības un pārvaldības izmaksas. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁹. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

⁹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (37) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, vienkāršot konkrētus pienākumus un stiprināt mehānismu, ko Savienība pieņēmusi, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzes risku un tādējādi samazinātu globālās oglekļa emisijas, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (38) Lai būtu iespējams savlaicīgi pieņemt deleģētos un īstenošanas aktus saskaņā ar Regulu (ES) 2023/956, šai regulai būtu jāstājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (39) Tādēļ Regula (ES) 2023/956 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants
Grozījumi Regulā (ES) 2023/956

Regulu (ES) 2023/956 groza šādi:

1) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, šo regulu nepiemēro precēm, kas pārvietojamas vai izmantojamas militārām darbībām saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 1. panta 49. punktu.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“3.a Šo regulu nepiemēro:

a) elektroenerģijai, kas ražota kādas dalībvalsts vai III pielikuma 1. vai 2. punktā uzskaitītas valsts vai teritorijas kontinentālajā šelfā vai ekskluzīvajā ekonomikas zonā;

b) ūdeņradim, kura izcelsme ir kādas dalībvalsts vai III pielikuma 1. punktā uzskaitītas valsts vai teritorijas kontinentālajā šelfā vai ekskluzīvajā ekonomikas zonā.”;

2) iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

De minimis atbrīvojums

1. Importētāju, tostarp jebkuru importētāju, kas ieguvis atzītā OIM deklarētāja statusu, atbrīvo no šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, ja konkrētā kalendārajā gadā importēto preču kumulatīvā neto masa nepārsniedz VII pielikuma 1. punktā noteikto vienoto masas robežvērtību (“vienotā masas robežvērtība”). Minēto robežvērtību piemēro visu KN kodu preču kopējai neto masai, kas apkopota katram importētājam un katram kalendārajam gadam. Šādā gadījumā importētājs, tostarp importētājs, kas ieguvis atzītā OIM deklarētāja statusu, deklarē minēto atbrīvojumu attiecīgajā muitas deklarācijā.
2. Ja attiecīgajā kalendārajā gadā importētājs, tostarp jebkurš importētājs, kas ieguvis atzītā OIM deklarētāja statusu, pārsniedz vienoto masas robežvērtību, šādam importētājam vai atzītajam OIM deklarētājam piemēro visus šajā regulā noteiktos pienākumus attiecībā uz visām emisijām, kas iegultas visās minētajā kalendārajā gadā importētajās precēs.

3. Līdz katra kalendārā gada 30. aprīlim Komisija, pamatojoties uz importa datiem par iepriekšējiem 12 kalendārajiem mēnešiem, novērtē, vai vienotā masas robežvērtība nodrošina, ka šā panta 1. punkts attiecas uz ne vairāk kā 1 % emisiju, kas iegultas importētajās precēs un pārstrādes produktos. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 28. pantu, lai grozītu vienoto masas robežvērtību, izmantojot VII pielikuma 2. punktā noteikto metodiku, ja iegūtā robežvērtība atšķiras no piemērojamās robežvērtības par vairāk nekā 15 tonnām. Grozīto vienoto masas robežvērtību piemēro no nākamā kalendārā gada 1. janvāra.

4. Šo pantu nepiemēro elektroenerģijas vai ūdeņraža importam.”;

3) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 15) punktu aizstāj ar šādu:

“15) “importētājs” ir vai nu persona, kura iesniedz muitas deklarāciju preču laišanai brīvā apgrozībā vai izpildes dokumentu saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 175. panta 5. punktu savā vārdā un savā uzdevumā, vai, ja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 18. pantu muitas deklarāciju iesniedz netiešs pārstāvis muitā, persona, kuras uzdevumā šāda deklarācija tiek iesniegta;”;

b) panta 31) punktu aizstāj ar šādu:

“31) “operators” ir jebkura persona, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu trešā valstī, tostarp mātesuzņēmums, kurš kontrolē iekārtu trešā valstī.”;

4) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ikviens importētājs, kas ir iedibināts dalībvalstī, pirms preču importēšanas Savienības muitas teritorijā iesniedz pieteikumu atzītā OIM deklarētāja statusa iegūšanai (“atzīšanas pieteikums”).”;

b) iekļauj šādus punktus:

“1.a Netiešais pārstāvis muitā iegūst atzītā OIM deklarētāja statusu pirms preču importēšanas Savienības muitas teritorijā. Ja importētājs ir iecēlis netiešo pārstāvi muitā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 18. pantu un tas piekrīt rīkoties kā atzītais OIM deklarētājs, netiešais pārstāvis muitā rīkojas kā atzītais OIM deklarētājs neatkarīgi no tā, vai importētājs ir atbrīvots no šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, ievērojot šīs regulas 2.a pantu.

1.b Ja piemēro 2.a pantu, importētājs iesniedz atzīšanas pieteikumu gadījumos, kad minētais importētājs paredz pārsniegt vienoto masas robežvērtību.”;

c) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja importētājs nav iedibināts nevienā dalībvalstī, netiešais pārstāvis muitā iegūst atzītā OIM deklarētāja statusu neatkarīgi no tā, vai importētājs ir atbrīvots no šajā regulā noteiktajiem pienākumiem, ievērojot 2.a pantu.”;

d) iekļauj šādu punktu:

“2.a Ja netiešais pārstāvis muitā darbojas kā atzītais OIM deklarētājs importētāja uzdevumā, netiešajam pārstāvim muitā piemēro pienākumus, kas importētājam piemērojami, ievērojot šo regulu, attiecībā uz precēm, ko minētais netiešais pārstāvis muitā importē minētā importētāja uzdevumā.”;

e) panta 5. punktu groza šādi:

i) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) aplēstais to preču daudzums – norādot pa preču veidiem –, ko importē Savienības teritorijā, un informācija par importa dalībvalstīm tajā kalendārajā gadā, kurā iesniegts pieteikums, un nākamajā kalendārajā gadā.”;

ii) iekļauj šādu apakšpunktu:

“ga) atzītā uzņēmēja (AEO) sertifikāta numurs, ja pieteikuma iesniedzējam ir piešķirts atzītā uzņēmēja statuss saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 38. pantu.”;

f) iekļauj šādu punktu:

“7.a Atzītais OIM deklarētājs 6. pantā var deleģēt minēto OIM deklarāciju iesniegšanu personai, kas rīkojas minētā atzītā OIM deklarētāja uzdevumā un vārdā. Atzītais OIM deklarētājs joprojām ir atbildīgs par to pienākumu izpildi, kas tam piemērojami saskaņā ar šo regulu.”;

5) regulas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Līdz katra gada 30. septembrim un pirmo reizi 2027. gadā par 2026. gadu ikviens atzītais OIM deklarētājs ar 14. pantā minētā OIM reģistra starpniecību iesniedz OIM deklarāciju par iepriekšējo kalendāro gadu.

2. OIM deklarācijā iekļauj šādu informāciju:

a) katra veida preču kopējais daudzums, kas importēts iepriekšējā kalendārajā gadā un kas attiecībā uz elektroenerģiju izteikts megavattstundās, bet attiecībā uz pārējām precēm – tonnās, tostarp importētās preces, kas nepārsniedz vienoto masas robežvērtību;

- b) kopējās šā punkta a) apakšpunktā minēto preču iegultās emisijas, kas attiecībā uz elektroenerģiju izteiktas tonnās CO₂e emisiju uz megavatstundu, bet attiecībā uz pārējām precēm tonnās CO₂e emisiju uz katra veida preču tonnu, un kas aprēķinātas saskaņā ar 7. pantu un, ja iegultās emisijas nosaka, pamatojoties uz faktiskajām emisijām, verificētas saskaņā ar 8. pantu;
- c) kopējām iegultajām emisijām, kuras minētas šā punkta b) apakšpunktā, atbilstošais kopējais nododamo OIM sertifikātu skaits, kas ir attiecīgi samazināts, ja trešā valstī ir samaksāta oglekļa cena saskaņā ar 9. pantu, un vajadzīgās korekcijas, lai atspoguļotu to, kādā mērā ES ETS kvotas tiek iedalītas bez maksas saskaņā ar 31. pantu;
- d) attiecīgā gadījumā to verificācijas ziņojumu kopijas, ko akreditēti verificētāji izdevuši saskaņā ar 8. pantu un VI pielikumu.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus par OIM deklarācijas standartformātu, tostarp detalizētu informāciju, kas paziņojama par katru iekārtu un izcelsmes valsti vai citu trešo valsti, un preču veidu, ar ko pamato šā panta 2. punktā minētos kopējos daudzumus, jo īpaši attiecībā uz iegultajām emisijām, samaksāto oglekļa cenu un oglekļa standartcenu 9. panta 4. punkta nolūkā, par OIM deklarācijas iesniegšanas procedūru, izmantojot OIM reģistru, kā arī par kārtību, kādā saskaņā ar 22. panta 1. punktu nododami šā panta 2. punkta c) apakšpunktā minētie OIM sertifikāti, jo īpaši attiecībā uz procesu un to, kā atzītais OIM deklarētājs izvēlas nododamos sertifikātus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

6) regulas 7. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Iegultās emisijas precēs, kas nav elektroenerģija, nosaka:

- a) pamatojoties uz faktiskajām emisijām saskaņā ar IV pielikuma 2. un 3. punktā izklāstītajām metodēm vai
- b) vadoties pēc standartvērtībām saskaņā ar IV pielikuma 4.1. punktā izklāstītajām metodēm.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atzītais OIM deklarētājs glabā informāciju, kas vajadzīga iegulto emisiju aprēķināšanai saskaņā ar V pielikumā noteiktajām prasībām. Šī informācija ir pietiekami detalizēta, lai saskaņā ar 18. pantu akreditētie verificētāji attiecīgā gadījumā varētu verificēt iegultās emisijas saskaņā ar 8. pantu un VI pielikumu un lai Komisija un kompetentā iestāde varētu izskatīt OIM deklarāciju saskaņā ar 19. panta 2. punktu.”;

c) panta 7. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) šīs regulas IV pielikumā izklāstīto aprēķina metožu elementu piemērošanu, tostarp ražošanas procesu sistēmas robežu noteikšanu, kas jāsaskaņo ar ES ETS aptverto ražošanas procesu sistēmas robežām, un attiecīgajiem ielaides materiāliem (prekursoriem), emisijas faktoriem, iekārtai specifiskajām faktisko emisiju vērtībām un standartvērtībām un to attiecīgo piemērošanu atsevišķām precēm, kā arī par metodēm, ar kurām nodrošina tādu datu ticamību, uz kuru pamata nosaka standartvērtības, tostarp par datu detalizācijas pakāpi, kā arī par tādu preču sīkāku precizēšanu, kuras IV pielikuma 1. punkta nolūkā uzskatāmas par vienkāršām precēm un kompleksām precēm. Minētajos īstenošanas aktos arī precizē pierādījumu elementus, kas apliecina, ka ir izpildīti IV pielikuma 5. un 6. punktā uzskaitītie kritēriji, kuri pamato faktisko emisiju izmantošanu attiecībā uz importēto elektroenerģiju un elektroenerģiju, kas patērēta preču ražošanas procesos 2., 3. un 4. punkta nolūkā; un”;

7) regulas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja iegultās emisijas nosaka, pamatojoties uz faktiskajām emisijām, atzītais OIM deklarētājs nodrošina, ka kopējās iegultās emisijas, kas deklarētas saskaņā ar 6. pantu iesniegtajā OIM deklarācijā, verificē saskaņā ar 18. pantu akreditēts verificētājs, pamatojoties uz VI pielikumā izklāstītajiem verificācijas principiem.”;

8) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Trešā valstī samaksātā oglekļa cena

1. Ja iegultās emisijas nosaka, pamatojoties uz faktiskajām emisijām, atzītais OIM deklarētājs OIM deklarācijā var prasīt samazināt nododamo OIM sertifikātu skaitu, lai ņemtu vērā oglekļa cenu, kas par šīm deklarētajām iegultajām emisijām jau samaksāta trešā valstī. Samazinājumu var pieprasīt tikai tad, ja oglekļa cena ir faktiski samaksāta trešā valstī. Šādā gadījumā ņem vērā visas minētajā valstī pieejamās atlaides vai cita veida kompensācijas, kuru rezultātā minētā oglekļa cena būtu samazinājusies.
2. Atzītais OIM deklarētājs glabā dokumentus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka par deklarētajām iegultajām emisijām bija jāmaksā oglekļa cena trešā valstī, kas ir faktiski samaksāta, kā minēts 1. punktā. Atzītais OIM deklarētājs jo īpaši glabā pierādījumus par visām pieejamajām atlaidēm vai jebkāda cita veida kompensāciju, it sevišķi atsaucies uz attiecīgajiem minētās valsts tiesību aktiem. Minētajos dokumentos saturošo informāciju sertificē persona, kas ir neatkarīga no atzītā OIM deklarētāja un trešās valsts iestādēm. Dokumentos ir norādīts šīs neatkarīgās personas vārds un kontaktinformācija. Atzītais OIM deklarētājs arī glabā pierādījumus par oglekļa cenas faktisko samaksu.

3. Atzītais OIM deklarētājs glabā 2. punktā minētos dokumentus līdz ceturtā gada beigām pēc gada, kurā OIM deklarācija ir iesniegta vai bija jāiesniedz.
4. Atkāpjoties no 1., 2. un 3. punkta, atzītais OIM deklarētājs OIM deklarācijā var prasīt samazināt nododamo OIM sertifikātu skaitu, lai ņemtu vērā samaksāto oglekļa cenu par deklarētajām iegultajām emisijām, atsaucoties uz oglekļa gada standartcenām. Šādā gadījumā ņem vērā visas minētajā valstī pieejamās atlaides vai cita veida kompensācijas, kuru rezultātā minētā oglekļa standartcena būtu samazinājusies. Samazinājumu var pieprasīt tikai tad, ja oglekļa cena ir noteikta saskaņā ar trešā valstī piemērojamiem noteikumiem un minētajai trešai valstij var noteikt oglekļa gada standartcenu, tostarp konservatīvā veidā. Ja iegultās emisijas nosaka, pamatojoties uz standartvērtībām, oglekļa cenas atskaitīšanu var pieprasīt, tikai atsaucoties uz oglekļa gada standartcenām.

No 2027. gada Komisija attiecībā uz trešām valstīm, kurās ir ieviesti oglekļa cenas noteikšanas noteikumi, var noteikt un 14. pantā minētajā OIM reģistrā darīt pieejamas oglekļa standartcenas minētajām trešām valstīm un publicēt metodiku to aprēķināšanai. To darot, Komisija pamatojas uz labākajiem pieejamajiem datiem, kas iegūti no uzticamas, publiski pieejamas informācijas un minēto trešo valstu sniegtās informācijas. Komisija ņem vērā visas attiecīgajā trešā valstī pieejamās atlaides vai cita veida kompensācijas, kuru rezultātā oglekļa standartcena būtu samazinājusies.

5. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus par gada vidējās faktiski samaksātās oglekļa cenas, kas minēta šā panta 1. punktā, un noteikto oglekļa gada standartcenu, kas minētas šā panta 4. punktā, konvertēšanu atbilstošā nododamo OIM sertifikātu skaita samazinājumā. Minētie akti arī reglamentē ārvalstu valūtā izteiktas oglekļa cenas konvertēšanu euro pēc gada vidējā maiņas kursa, nepieciešamajiem pierādījumiem, ka oglekļa cena ir faktiski samaksāta, šā panta 1. punktā minēto attiecīgo atlaižu vai cita veida kompensācijas piemēriem, šā panta 2. punktā minētās neatkarīgās personas kvalifikāciju un nosacījumiem, lai pārliecinātos par minētās personas neatkarību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

- 9) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Trešās valstīs esošu operatoru un iekārtu reģistrācija

1. Pēc trešā valstī esošas iekārtas operatora pieprasījuma Komisija 14. pantā minētajā OIM reģistrā reģistrē informāciju par šo operatoru un par tā iekārtu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā reģistrācijas pieprasījumā iekļauj šādu informāciju, kas pēc reģistrācijas iekļaujama OIM reģistrā:
 - a) operatora un attiecīgā gadījumā tā kontrolējošo vienību, tostarp minētā operatora mātesuzņēmuma, vārds/nosaukums, adrese, uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numurs un kontaktinformācija, kā arī apliecinātie dokumenti;
 - b) katras iekārtas atrašanās vieta, ieskaitot pilnu adresi un ģeogrāfiskās koordinātas (ģeogrāfiskais platums un garums ar sešām zīmēm aiz komata);
 - c) iekārtas galvenā saimnieciskā darbība.
3. Komisija paziņo operatoram par reģistrāciju OIM reģistrā. Reģistrācija ir derīga piecus gadus no dienas, kad par to ir paziņots operatoram.
4. Operators nekavējoties informē Komisiju par visām 2. punktā minētās informācijas izmaiņām, kas radušās pēc reģistrācijas, un Komisija atjaunina attiecīgo informāciju OIM reģistrā.
5. Operators:
 - a) nosaka iegultās emisijas, kas aprēķinātas saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām metodēm, katram šā panta 1. punktā minētajā iekārtā saražotajam preču veidam;

- b) nodrošina, ka šā punkta a) apakšpunktā minētās iegultās emisijas verificē saskaņā ar 18. pantu akreditēts verificētājs, ievērojot VI pielikumā izklāstītos verificācijas principus;
 - c) glabā verificācijas ziņojuma kopiju, kā arī informāciju, kas vajadzīga, lai aprēķinātu precēs iegultās emisijas saskaņā ar V pielikumā noteiktajām prasībām, četrus gadus pēc verificācijas un attiecīgā gadījumā tādu dokumentu kopijas, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka par deklarētajām iegultajām emisijām bija jāmaksā oglekļa cena trešā valstī, kas ir faktiski samaksāta, līdz ceturtā gada beigām pēc gada, kurā neatkarīgā persona ir sertificējusi minētajos dokumentos ietverto informāciju saskaņā ar 9. panta 2. punktu;
 - d) attiecīgā gadījumā nosaka oglekļa cenu, kas samaksāta trešā valstī saskaņā ar 9. pantu, un augšupielādē pavaddokumentus un pierādījumus.
6. Šā panta 5. punkta c) apakšpunktā minētā informācija ir pietiekami detalizēta, lai būtu iespējams verificēt iegultās emisijas saskaņā ar 8. pantu un VI pielikumu un lai varētu saskaņā ar 19. pantu izskatīt OIM deklarāciju, ko iesniedzis atzītais OIM deklarētājs, kuram attiecīgā informācija tika izpausta saskaņā ar šā panta 7. punktu.

7. Operators var šā panta 5. punktā minēto informāciju par iegulto emisiju verifikāciju un trešā valstī samaksāto oglekļa cenu atklāt atzītam OIM deklarētājam. Atzītajam OIM deklarētājam ir tiesības izmantot minēto atklāto informāciju, lai izpildītu 8. pantā minēto pienākumu.
8. Operators var jebkurā brīdī prasīt, lai reģistrāciju OIM reģistrā atceļ. Komisija pēc šāda pieprasījuma un pēc tam, kad ir informētas kompetentās iestādes, no OIM reģistra svītros šo operatoru un dzēs informāciju par minēto operatoru un par tā iekārtu, ar noteikumu, ka šāda informācija nav nepieciešama iesniegto OIM deklarāciju izskatīšanai. Komisija pēc tam, kad tā ir devusi attiecīgajam operatoram iespēju tikt uzklautam un ir apspriedusies ar atbilstīgajām kompetentajām iestādēm, var arī dzēs informāciju, ja tā konstatē, ka informācija par minēto operatoru vairs nav precīza. Komisija informē kompetentās iestādes par šādu dzēšanu.”;

10) iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

Akreditētu verificētāju reģistrācija

1. Ja ir piešķirta akreditācija saskaņā ar 18. pantu, verificētājs iesniedz pieprasījumu veikt reģistrāciju OIM reģistrā tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir iedibināta valsts akreditācijas struktūra. Verificētājs iesniedz reģistrācijas pieprasījumu divu mēnešu laikā pēc akreditācijas piešķiršanas dienas, taču ne agrāk par 2026. gada 1. septembri. Kompetentā iestāde OIM reģistrā reģistrē informāciju par akreditēto verificētāju.
2. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā veikt reģistrāciju OIM reģistrā ietver vismaz šādu informāciju:
 - a) verificētāja vārds/nosaukums un unikālā akreditācijas identifikācija;
 - b) jebkādas ar OIM saistītās akreditācijas jomas;
 - c) valsts, kurā verificētājs iedibināts;
 - d) akreditācijas faktiskais datums un ar OIM saistīto akreditācijas sertifikātu derīguma termiņš;
 - e) jebkāda informācija par verificētājam noteiktajiem administratīvajiem pasākumiem, kas saistīti ar OIM;

f) ar OIM saistītā akreditācijas sertifikāta kopija.

Pirmajā daļā minēto informāciju iekļauj OIM reģistrā verificētāja reģistrācijas laikā.

3. Kompetentā iestāde paziņo verificētājam par reģistrāciju OIM reģistrā. Kompetentā iestāde ar OIM reģistra starpniecību par reģistrāciju paziņo arī Komisijai un pārējām kompetentajām iestādēm.
4. Verificētājs paziņo kompetentajai iestādei par visām tām izmaiņām 2. punktā minētajā informācijā, kas radušās pēc reģistrācijas OIM reģistrā. Kompetentā iestāde nodrošina, ka OIM reģistrs tiek attiecīgi atjaunināts.
5. Šīs regulas 10. panta 5. punkta b) apakšpunkta nolūkā verificētājs izmanto OIM reģistru iegulto emisiju verificēšanai.
6. Kompetentā iestāde svītros verificētāju no OIM reģistra, ja minētais verificētājs vairs nav akreditēts saskaņā ar 18. pantu vai ja verificētājs nav izpildījis šā panta 4. punktā noteikto pienākumu. Kompetentā iestāde par svītrosanu paziņo Komisijai un pārējām kompetentajām iestādēm. Kompetentā iestāde dzēš informāciju par minēto akreditēto verificētāju no OIM reģistra, ar noteikumu, ka šāda informācija nav nepieciešama iesniegto OIM deklarāciju izskatīšanai.”;

11) regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Katra dalībvalsts izraugās kompetento iestādi šajā regulā noteikto funkciju un pienākumu veikšanai, informē par to Komisiju un nodrošina, ka kompetentajai iestādei ir visas pilnvaras, kas nepieciešamas minēto funkciju un pienākumu veikšanai.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Šīs regulas 30. panta 6. punktā minētā ziņojuma vajadzībām kompetentās iestādes pēc Komisijas pieprasījuma un pamatojoties uz anketu sniedz attiecīgu informāciju par šīs regulas īstenošanu.”;

12) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. OIM reģistrā atsevišķā sadaļā iekļauj informāciju par tiem trešās valstīs esošiem operatoriem un iekārtām, kas reģistrēti saskaņā ar 10. panta 2. punktu, un informāciju par akreditētajiem verificētājiem, kas reģistrēti saskaņā ar 10.a pantu.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētā informācija OIM reģistrā ir konfidenciāla, izņemot operatoru vārdus/nosaukumus, adreses, uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numurus, kontaktinformāciju, iekārtu atrašanās vietu trešās valstīs un 10.a panta 2. punktā minēto informāciju par akreditētiem verificētājiem. Operators var izvēlēties nepubliskot savu vārdu/nosaukumu, adresi, uzņēmuma vai darbības reģistrācijas numuru, kontaktinformāciju un iekārtu atrašanās vietu. Komisija dara pieejamu OIM reģistrā iekļauto publisko informāciju sadarbīgā formātā.”;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija pieņem īstenošanas aktus par OIM reģistra infrastruktūru un īpašajiem procesiem un procedūrām, tostarp par 15. pantā minēto riska analīzi, par elektroniskajām datubāzēm, kurās ir šā panta 2. un 3. punktā minētā informācija, par procedūrām un tehniskajiem identifikatoriem 5. panta 7.a punktā minētajai deleģēšanai, par 16. pantā minētajiem OIM reģistra kontu datiem, par to, kā OIM reģistram nosūtāma 20. pantā minētā informācija par OIM sertifikātu pārdošanu un atpirkšanu, par 25. panta 3. punktā minēto informācijas salīdzināšanu un par informēšanu, kas minēta 25.a panta 3. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

13) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirms atzītā OIM deklarētāja statusa piešķiršanas kompetentā iestāde, izmantojot OIM reģistru, var apspriesties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm vai Komisiju par 2. punktā noteikto kritēriju izpildi. Apspriešanās nepārsniedz 15 kalendārās dienas.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Lai izpildītu šā panta 2. punkta b) apakšpunktā izklāstītos kritērijus, kompetentā iestāde prasa sniegt garantiju, ja pieteikuma iesniedzējs nav bijis iedibināts divu pilnu finanšu gadu laikā pirms gada, kurā saskaņā ar 5. panta 1. punktu tika iesniegts pieteikums.

Kompetentā iestāde šādas garantijas summu nosaka kā summu, kas aprēķināta no to OIM sertifikātu kopējā skaita, kuri atzītajam OIM deklarētājam būtu jānodod saskaņā ar 22. pantu attiecībā uz to preču importu, par kurām ziņots saskaņā ar 5. panta 5. punkta g) apakšpunktu, ņemot vērā korekciju, kas vajadzīga, lai atspoguļotu to, kādā mērā ES ETS kvotas tiek iedalītas bez maksas saskaņā ar 31. pantu. Sniegtā garantija ir bankas garantija, ko pēc pirmā pieprasījuma izmaksā finanšu iestāde, kura darbojas Savienībā, vai cita veida garantija ar līdzvērtīgu drošību.”;

c) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Kompetentā iestāde garantiju atbrīvo uzreiz pēc 30. septembra otrajā gadā, kurā atzītais OIM deklarētājs ir nodevis OIM sertifikātus saskaņā ar 22. pantu.”;

d) iekļauj šādu punktu:

“7.a Atkāpjoties no 4. panta, ja importētājs vai netiešais pārstāvis muitā līdz 2026. gada 31. martam ir iesniedzis pieteikumu saskaņā ar 5. pantu, šāds importētājs vai netiešais pārstāvis muitā var provizoriski turpināt importēt preces, līdz kompetentā iestāde pieņem lēmumu saskaņā ar šo pantu.

Ja kompetentā iestāde atsakās piešķirt atzīšanu saskaņā ar šā panta 3. punktu, tā viena mēneša laikā no lēmuma pieņemšanas dienas nosaka, kādas ir iegultās emisijas precēs, kas importētas laikposmā no 2026. gada 1. janvāra līdz minētā lēmuma pieņemšanas dienai, pamatojoties uz informāciju, kura paziņota saskaņā ar 25. panta 3. punktu, un atsaucoties uz standartvērtībām saskaņā ar IV pielikumā noteiktajām metodēm, un pamatojoties uz jebkādu citu attiecīgu informāciju.

Minētās noteiktās emisijas izmanto, lai aprēķinātu naudas sodus saskaņā ar 26. panta 2.a punktu.”;

- e) panta 8. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirms atzītā OIM deklarētāja statusa atsaukšanas kompetentā iestāde atzītajam OIM deklarētājam dod iespēju tikt uzklausītam. Kompetentā iestāde, izmantojot OIM reģistru, var apspriesties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm vai Komisiju par atsaukšanas nosacījumiem un kritērijiem. Apspriešanās nepārsniedz 15 kalendārās dienas.”;

- f) panta 10. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) šā panta 1. un 8. punktā minētās konsultāciju procedūras konkrētiem termiņiem, darbības jomai un formātam.”;

- 14) regulas 18. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu svītro;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Valsts akreditācijas struktūra pēc pieprasījuma var akreditēt juridisku personu kā verificētāju saskaņā ar šo regulu, ja tā, pamatojoties uz tai iesniegtajiem dokumentiem, uzskata, ka šāda persona spēj piemērot VI pielikumā minētos verificācijas principus, lai izpildītu iegulto emisiju verificācijas pienākumus, kas noteikti 8. un 10. pantā. Ja juridiska persona saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) 2018/2067 ir akreditēta attiecīgajai darbību grupai, valsts akreditācijas struktūra ņem vērā šādu akreditāciju, novērtējot akreditēta verificētāja kvalifikācijas, kas nepieciešamas verificācijas veikšanai šīs regulas vajadzībām.”;

15) regulas 19. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija arī veicina informācijas apmaiņu ar kompetentajām iestādēm par krāpnieciskām darbībām, secinājumiem, kas izdarīti, ievērojot 25.a pantu, un sodu uzlikšanu saskaņā ar 26. pantu.”;

16) regulas 20. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis no 2027. gada 1. februāra kopējā centrālā platformā pārdod OIM sertifikātus atzītajiem OIM deklarētājiem, kas ir iedibināti minētajā dalībvalstī.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Kopējā centrālajā platformā iekļauto informāciju par OIM sertifikātu pārdošanu un atpirkšanu katras darbdienu beigās nodod OIM reģistram.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“5.a Izmaksas, kas radušās saistībā ar kopējās centrālās platformas izveidi, darbību un pārvaldību, sedz no atzīto OIM deklarētāju maksām.

Pirmā kopīgā publiskā iepirkuma līguma par kopīgās centrālās platformas izveidi, darbību un pārvaldību darbības laikā minētās izmaksas sākotnēji sedz no Savienības vispārējā budžeta. Minētajā nolūkā ieņēmumi, ko rada maksas, ir iekšējie piešķirtie ieņēmumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) 2024/2509* 21. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Minētos ieņēmumus piešķir, lai segtu kopējās centrālās platformas izveides, darbības un pārvaldības izmaksas. Ieņēmumus, kas paliek pāri pēc minēto izmaksu segšanas, ieskaita Savienības budžetā.

Turpmāko kopīgā iepirkuma līgumu par kopīgās centrālās platformas darbību un pārvaldību darbības laikā Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 28. pantu, ar ko papildina šo regulu, lai noteiktu, ka atzīto OIM deklarētāju maksas tiešā veidā sedz kopējās centrālās platformas darbības un pārvaldības izmaksas.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2024/2509 (2024. gada 23. septembris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (OV L, 2024/2509, 26.9.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).”;

d) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 28. pantu, lai papildinātu šo regulu, sīkāk precizējot OIM sertifikātu pārdošanas un atpirkšanas grafiku, administrēšanu, maksu struktūru un līmeni un citus aspektus, kas saistīti ar OIM sertifikātu pārdošanu un atpirkšanu, kā arī kopējās centrālās platformas organizāciju un izmantošanu, nolūkā panākt saskaņotību ar Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2023/2830* noteiktajām procedūrām. Deleģētie akti nodrošina, ka kopējās centrālās platformas organizācija un izmantošana ir izmaksu ziņā efektīva, ka maksu līmenis ir noteikts tā, ka tiek precīzi segtas attiecīgās izmaksas, un netiek pieļautas nepamatotas administratīvās izmaksas.

-
- * Komisijas Deleģētā regula (ES) 2023/2830 (2023. gada 17. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, nosakot noteikumus par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu izsolīšanas laika grafiku, administrēšanu un citiem aspektiem (OV L, 2023/2830, 20.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2830/oj).”;

17) regulas 21. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. OIM sertifikātu cenu Komisija aprēķina kā izsoles platformā tirgots ES ETS kvotu vidējo noslēguma cenu katrā kalendārajā nedēļā saskaņā ar Deleģētajā regulā (ES) 2023/2830 noteiktajām procedūrām.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija aprēķina OIM sertifikātu cenu, kas atbilst iegultajām emisijām, kuras par 2026. gadu deklarētas saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kā ceturkšņa vidējo ES ETS kvotu noslēguma cenu izsoles platformā saskaņā ar Deleģētajā regulā (ES) 2023/2830 noteiktajām procedūrām attiecībā uz preču, kurās minētās emisijas ir iegultas, ceturkšņa importu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus par šā panta 1. un 1.a punktā noteiktās metodikas piemērošanu, pēc kuras aprēķina OIM sertifikātu vidējo cenu, un cenas publicēšanas praktisko kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 29. panta 2. punktā.”;

18) regulas 22. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atzītais OIM deklarētājs līdz katra gada 30. septembrim un pirmo reizi 2027. gadā par 2026. gadu, izmantojot OIM reģistru, nodod OIM sertifikātus tādā skaitā, kas atbilst iegultajām emisijām, kuras par kalendāro gadu pirms nodošanas deklarētas saskaņā ar 6. panta 2. punkta c) apakšpunktu un verificētas saskaņā ar 8. pantu. Nodotos OIM sertifikātus Komisija no OIM reģistra svītros. Atzītais OIM deklarētājs nodrošina, ka prasītais OIM sertifikātu skaits ir pieejams tā kontā OIM reģistrā.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Sākot ar 2027. gadu, atzītais OIM deklarētājs nodrošina, ka OIM sertifikātu skaits tā kontā OIM reģistrā katra ceturkšņa beigās atbilst vismaz 50 % no iegultajām emisijām visās precēs, ko tas importējis kopš kalendārā gada sākuma, un to nosaka, vadoties pēc viena no šādiem elementiem:

- a) standartvērtības saskaņā ar IV pielikumā noteiktajām metodēm, bez palielinājuma, kā minēts minētā pielikuma 4.1. punktā; vai
- b) to OIM sertifikātu skaits, kas saskaņā ar 1. punktu nodoti par kalendāro gadu pirms nodošanas gada, ar noteikumu, ka muitas deklarācija par preču importu attiecas uz tām pašām precēm sadalījumā pēc KN koda un izcelsmes valstīm kā OIM deklarācija, kura iesniegta iepriekšējā kalendārajā gadā.

Šā punkta vajadzībām ņem vērā 31. pantā minēto bezmaksas kvotu iedales korekciju.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Atzītais OIM deklarētājs izpilda 2. punktā noteikto pienākumu līdz tā ceturkšņa beigām, kas seko ceturksnim, kurā ir pārsniegta vienotā masas robežvērtība.”;

19) regulas 23. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija, izmantojot 20. pantā minēto kopējo centrālo platformu, atpērk pārpalikušos sertifikātus tās dalībvalsts vārdā, kurā atzītais OIM deklarētājs ir iedibināts. Atzītais OIM deklarētājs atpirkšanas pieprasījumu iesniedz līdz katra tā gada 31. oktobrim, kurā OIM sertifikāti nodoti.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. To OIM sertifikātu skaits, uz kuriem attiecas 1. punktā minētā atpirkšana, nepārsniedz kopējo to OIM sertifikātu skaitu, kurus atzītajam OIM deklarētājam bija pienākums iegādāties, ievērojot 22. panta 2. punktu, kalendārajā gadā, kad OIM sertifikāti iegādāti.

Ja atzītais OIM deklarētājs, kas kalendārajā gadā ir iegādājies OIM sertifikātus, pamatojoties uz prognozēm, ka tiks pārsniegta vienotā masas robežvērtība, šādu robežvērtību nepārsniedz, visus minētos OIM sertifikātus pēc atzītā OIM deklarētāja pieprasījuma atpērk, ievērojot šā panta 1. punktu.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Atkāpjoties no 2. punkta, 2027. gadā iegādātos OIM sertifikātus attiecībā uz 2026. gada iegultajām emisijām var atpirkt tikai 2027. gadā.”;

20) regulas 24. pantu aizstāj ar šādu:

“24. pants

OIM sertifikātu anulēšana

1. Katra gada 1. novembrī Komisija anulē visus OIM sertifikātus, kas iegādāti gadā pirms iepriekšējā kalendārā gada un kas ir palikuši atzītā OIM deklarētāja kontā OIM reģistrā. Minētos OIM sertifikātus anulē bez kompensācijas.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija 2027. gada 1. novembrī anulē visus OIM sertifikātus, kas attiecībā uz iegultajām emisijām iegādāti par 2026. gadu. Minētos OIM sertifikātus anulē bez kompensācijas.
3. Ja nododamo OIM sertifikātu skaits tiek apstrīdēts kādā dalībvalstī notiekošā strīdā, Komisija aptur OIM sertifikātu anulēšanu tādā apmērā, kas atbilst apstrīdētajam skaitam. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atzītais OIM deklarētājs ir iedibināts, nekavējoties paziņo Komisijai visu attiecīgo informāciju.”;

21) regulas 25. panta 1.līdz 4. punktu aizstāj ar šādiem:

- “1. Neskarot 2.a pantu, muitas dienesti neļauj importēt preces nevienai personai, kas nav atzītais OIM deklarētājs.
2. Muitas dienesti periodiski un automātiski, jo īpaši izmantojot uzraudzības mehānismu, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 56. panta 5. punktu, paziņo Komisijai konkrētu informāciju par importam deklarētajām precēm. Minētajā informācijā iekļauj importētāja vai atzītā OIM deklarētāja EORI numuru vai identifikācijas veidu, kas deklarēts saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 6. panta 2. punktu, kā arī atzītā OIM deklarētāja OIM konta numuru, preču astoņu ciparu KN kodu, daudzumu, izcelsmes valsti, muitas deklarācijas datumu un muitas procedūru. Ja importētājam nav EORI numura, muitas dienesti paziņo Komisijai arī importētāja vārdu/nosaukumu, adresi un, ja tāda ir pieejama, kontaktinformāciju.
3. Komisija šā panta 2. punktā minēto informāciju periodiski paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atzītais OIM deklarētājs vai importētājs ir iedibināts, un attiecībā uz katru OIM deklarētāju salīdzina šo informāciju ar datiem OIM reģistrā saskaņā ar 14. pantu.

4. Muitas dienesti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 12. panta 1. punktu Komisijai un tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas ir piešķīrusi atzītā OIM deklarētāja statusu, vai tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atzītais OIM deklarētājs vai importētājs ir iedibināts, var paziņot konfidenciālu informāciju, ko muitas dienesti ieguvuši, pildot savus pienākumus, vai kas muitas dienestiem ir sniegta konfidenciāli.”;

22) iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Vienotās masas robežvērtības uzraudzība un piemērošana

1. Komisija uzrauga preču importu ar mērķi uzraudzīt atbilstību vienotajai masas robežvērtībai.

Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā importētājs ir iedibināts, arī var uzraudzīt atbilstību vienotajai masas robežvērtībai.

Komisija, izmantojot OIM reģistru, periodiski un automātiski apmainās ar kompetentajām iestādēm ar informāciju, kas vajadzīga importētāju uzraudzībai. Šāda informācija ietver to importētāju sarakstu, kuri pārsniedz 90 % no vienotās masas robežvērtības.

2. Ja Komisija, pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu un informāciju, ko muitas dienesti ir paziņojuši Komisijai, ievērojot 25. panta 2. punktu, uzskata, ka importētājs ir pārsniedzis vienoto masas robežvērtību, tā minēto informāciju, kā arī sava sākotnējā novērtējuma pamatojumu, paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā importētājs ir iedibināts.

Kompetentā iestāde var pieprasīt, lai importētājs vai Komisija sniedz dokumentārus pierādījumus, kas vajadzīgi, lai novērtētu, vai importētājs ir pārsniedzis vienoto masas robežvērtību. Ja dokumentārie pierādījumi ir nepietiekami, lai novērtētu, vai importētājs ir pārsniedzis minēto robežvērtību, kompetentās iestādes var pieprasīt no muitas dienestiem papildu dokumentārus pierādījumus, ja šādi pierādījumi ir pieejami.

3. Ja kompetentā iestāde secina, ka importētājs, kas nav atzīts OIM deklarētājs, ir pārsniedzis vienoto masas robežvērtību, tā bez liekas kavēšanās šajā nolūkā pieņem lēmumu. Lēmumā norāda iemeslus, uz kuriem tas balstīts, un iekļauj informāciju par pārsūdzības tiesībām. Kompetentā iestāde informē importētāju par pienākumiem, kas piemērojami saskaņā ar šo regulu, tostarp attiecīgā gadījumā par pienākumu pirms jebkādas turpmākas preču importēšanas iegūt atzītā OIM deklarētāja statusu saskaņā ar 5. pantu. Kompetentā iestāde, izmantojot OIM reģistru, par minēto lēmumu paziņo arī muitas dienestiem un Komisijai.

Ja importētāju pārstāv viens vai vairāki netiešie pārstāvji muitā un ja tas pārsniedz vienotās masas robežvērtību, kompetentā iestāde par to informē ieceltos netiešos pārstāvjus muitā saskaņā ar 5. panta 1.a vai 2. punktu.

Pārsūdzības iesniegšanai par lēmumu, ar kuru konstatē, ka importētājs ir pārsniedzis vienoto masas robežvērtību, nav apturoša spēka.

4. Lai noteiktu, vai importētājs ir pārsniedzis vienoto masas robežvērtību, kompetentā iestāde neņem vērā praksi, struktūru vai vairākas prakses un struktūras, kas izveidotas ar galveno mērķi vai vienu no galvenajiem mērķiem nepārsniegt vienotās masas robežvērtību, un kuras nav īstas.

Praksi, struktūru vai vairākas prakses un struktūras uzskata par neīstām, ja, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, tās nevar uzskatīt par tādām, kas ir izveidotas pamatotu komerciālu iemeslu dēļ saistībā ar importētāja saimniecisko darbību.

Ja kompetentā iestāde 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 26. panta 2.a punkta vajadzībām secina, ka importētājs ir iesaistījies praksē, struktūrā vai vairākās praksēs un struktūrās, kas tiek uzskatītas par neīstām, tad uzskata, ka importētājs ir bijis iesaistīts smagā šīs regulas pārkāpumā.

5. Uzraudzības īstenošanas nolūkā saskaņā ar šo pantu Komisija periodiski – vismaz reizi kalendārajā gadā vai jebkad, kad tas ir nepieciešams, – identificē konkrētus riska faktorus un aspektus, kam jāpievērš uzmanība, pamatojoties uz risku analīzi saistībā ar vienoto masas robežvērtību, ņemot vērā OIM reģistrā iekļauto informāciju, muitas dienestu paziņotos datus saskaņā ar 25. pantu un citus attiecīgus informācijas avotus, tostarp saskaņā ar 15. panta 1. punktu veiktajā kontrolē konstatētos pārkāpumus. Minētos riska faktorus un aspektus, kam jāpievērš uzmanība, paziņo kompetentajām iestādēm un attiecīgā gadījumā muitas dienestiem.”;

23) regulas 26. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atzītais OIM deklarētājs, kurš līdz katra gada 30. septembrim nav nodevis OIM sertifikātus tādā skaitā, kas atbilst iepriekšējā kalendārajā gadā importētajās precēs iegultajām emisijām, ir atbildīgs par soda nomaksu. Šāds sods ir identisks Direktīvas 2003/87/EK 16. panta 3. punktā noteiktajam sodam par emisiju pārsniegšanu un tiek palielināts, ievērojot minētās direktīvas 16. panta 4. punktu, un ir piemērojams preču importēšanas gadā. Šādu sodu piemēro par katru OIM sertifikātu, kuru atzītais OIM deklarētājs nav nodevis.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja atzītais OIM deklarētājs nenodod pareizo skaitu OIM sertifikātu tāpēc, ka trešā persona, proti, operators, verificētājs vai 9. panta 2. punktā minētā neatkarīgā persona, kas sertificē oglekļa cenas dokumentus, ir sniegusi nepareizu informāciju, kompetentā iestāde var samazināt šā panta 1. punktā minēto sodu. Šādi uzliktais sods ir iedarbīgs, samērīgs un atturošs un jo īpaši ņem vērā neievērošanas ilgumu, smagumu, apmēru, nodomu vai atkārtošānu, vai līmeni, kādā atzītais OIM deklarētājs sadarbojas ar kompetento iestādi.”;

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Šā panta 2. punktu piemēro arī importētājiem, kas nav atzīti OIM deklarētāji, ja tie pārsniedz vienoto masas robežvērtību. Šajā nolūkā ņem vērā visas emisijas, kas iegultas precēs, ko importējis šāds importētājs attiecīgajā kalendārajā gadā. Soda samaksāšana atbrīvo importētāju no pienākuma iesniegt OIM deklarāciju un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz minēto importu.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, kompetentā iestāde var samazināt šā panta 2. punktā paredzēto sodu, ja importētājs vienoto masas robežvērtību ir pārsniedzis par ne vairāk kā 10 % no minētās robežvērtības vai 17. panta 7.a punktā minētajos gadījumos. Šāds sods ir iedarbīgs, samērīgs un atturošs, un tas nav mazāks par 1. punktā paredzēto sodu. Soda samaksāšana atbrīvo importētāju no pienākuma iesniegt OIM deklarāciju un nodot OIM sertifikātus attiecībā uz minēto importu.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Soda samaksāšana saskaņā ar 1. un 1.a punktu neatbrīvo atzīto OIM deklarētāju no pienākuma konkrētajā gadā nodot neizmantotos OIM sertifikātus.”;

e) iekļauj šādu punktu:

“4.a Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām kompetentā iestāde aprēķina kopējo to OIM sertifikātu skaitu, kurus būtu bijis jānodod, pamatojoties uz importēto preču neto masu un atsaucoties uz iegultajām emisijām, kas noteiktas, izmantojot standartvērtības saskaņā ar IV pielikumā noteiktajām metodēm un ņemot vērā bezmaksas kvotu iedaļes korekciju, kā minēts 31. pantā.”;

24) regulas 27. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) importa mākslīga sadalīšana, tostarp izmantojot neīstas struktūras, lai izvairītos no vienotās masas robežvērtības pārsniegšanas.”;

25) regulas 28. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Pilnvaras pieņem 2. panta 10. un 11. punktā, 2.a panta 3. punktā, 18. panta 3. punktā, 20. panta 5.a un 6. punktā un 27. panta 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 10. un 11. punktā, 2.a panta 3. punktā, 18. panta 3. punktā, 20. panta 5.a un 6. punktā un 27. panta 6. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu.”;

b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Saskaņā ar 2. panta 10. un 11. punktu, 2.a panta 3. punktu, 18. panta 3. punktu, 20. panta 5.a un 6. punktu un 27. panta 6. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

26) regulas 30. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu groza šādi:

a) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) pārvaldības sistēmu, tostarp novērtējumu par OIM deklarētāju garantiju un atzīšanas īstenošanu un administrēšanu dažādās dalībvalstīs;”;

b) pievieno šādu punktu:

“v) vienotās masu robežvērtības piemērošanu, tostarp iespēju palielināt minēto robežvērtību un ieviest papildu sūtījumu robežvērtību.”;

27) regulas 36. panta 2. punktu groza šādi:

a) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“regulas 2. panta 2. punktu un 2.a pantu, 4. pantu, 6.–9. pantu, 10.a pantu, 15., 19. un 21. pantu, 22. panta 1. punktu un 22. panta 3. punktu un 23.–27. pantu un 31. pantu piemēro no 2026. gada 1. janvāra.”;

b) pievieno šādus apakšpunktus:

“c) regulas 22. panta 2. punktu piemēro no 2027. gada 1. janvāra;

d) regulas 20. panta 1., 3., 4. un 5. punktu piemēro no 2027. gada 1. februāra.”;

28) regulas I pielikumā KN kodu “2507 00 80 – citi kaolīnmāli” aizstāj ar “*ex* 2507 00 80 – citi kaolīnmāli, izņemot nekalcinētus kaolīnmālus ”;

29) regulas II pielikumā pievieno šādu tabulu:

“Elektroenerģija

KN kods	Siltumnīcefekta gāze
2716 00 00 – elektriskā enerģija	Oglekļa dioksīds

”;

30) regulas IV pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu;

31) regulas V pielikuma 2. punktā pievieno šādu punktu:

“e) informācija un metode, kas izmantota iegulto emisiju aprēķināšanai.”;

32) regulas VI pielikuma 2. punkta k) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

“iii) to iekārtu identifikācija, kurās ielaides materiāls (prekursors) ir saražots, un faktiskās emisijas, kas rodas šā materiāla ražošanā;”;

33) pievieno jaunu VII pielikumu, kā izklāstīts šīs regulas II pielikumā.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

....,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*

I pielikums

IV pielikumu groza šādi:

- 1) pielikuma 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. FAKTISKO IEGULTO EMISIJU NOTEIKŠANA KOMPLEKSĀM PRECĒM

Lai noteiktu konkrētajā iekārtā saražotu kompleksu preču īpatnējās faktiskās iegultās emisijas, izmanto šādu vienādojumu:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{InpMat}}{AL_g}$$

kur:

$AttrEm_g$ ir uz precēm g attiecinātās emisijas;

AL_g ir preču aktivitātes līmenis, kas ir attiecīgajā iekārtā saražoto preču daudzums pārskata periodā, un

EE_{InpMat} ir ražošanas procesā patērēto ielaides materiālu (prekursoru) iegultās emisijas. Vērā ņem tikai tos ielaides materiālus (prekursorus), kuri uzskaitīti I pielikumā un kuru izcelsme ir trešās valstīs un teritorijās, kam nav piešķirts atbrīvojums, ievērojot III pielikuma 1. punktu. Relevanto EE_{InpMat} aprēķina šādi:

$$EE_{InpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

kur:

M_i ir ražošanas procesā izmantotā ielaides materiāla (prekursora) i masa un

SEE_i ir ielaides materiāla (prekursora) i īpatnējās iegultās emisijas. Attiecībā uz SEE_i iekārtas operators izmanto to emisiju vērtību, kuras rodas iekārtā, kur ielaides materiāls (prekursors) saražots, ar noteikumu, ka minētās iekārtas datus var precīzi izmērīt.”;

2) pielikuma 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. REGULAS 7. PANTA 2. UN 3. PUNKTĀ MINĒTO STANDARTVĒRTĪBU
NOTEIKŠANA

Lai noteiktu standartvērtības, iegulto emisiju noteikšanā izmanto tikai faktiskās vērtības. Ja faktisko datu nav, var izmantot literatūrā minētas vērtības.

Standartvērtības nosaka, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem datiem. Labāko pieejamo datu pamatā ir ticama un publiski pieejama informācija. Standartvērtības periodiski pārskata ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 7. panta

7. punktu, pamatojoties uz visjaunāko un ticamāko informāciju, tostarp, pamatojoties uz trešās valsts vai trešo valstu grupas sniegto informāciju.

- 3) pielikuma 4.1. punktu aizstāj ar šādu:

“4.1 Regulas 7. panta 2. punktā minētās standartvērtības

Standartvērtības nosaka pēc vidējās emisiju intensitātes katrā eksportētājvalstī un katrai no I pielikumā uzskaitītajām precēm (izņemot elektroenerģiju), kam pieskaita proporcionāli izstrādātu palielinājumu. Šo palielinājumu nosaka īstenošanas aktos, kas pieņemti, ievērojot 7. panta 7. punktu, un to nosaka tādā līmenī, kas ir piemērots, lai nodrošinātu OIM vidisko integritāti, pamatojoties uz jaunāko un uzticamāko informāciju, tostarp pārejas laikā savākto informāciju. Ja uzticamus datus par eksportētājvalsti kādam preču veidam nevar piemērot, standartvērtības nosaka, pamatojoties uz vidējo emisiju intensitāti 10 eksportētājvalstīs ar augstāko emisiju intensitāti, par kurām var piemēros uzticamus datus par minēto preču veidu.”;

- 4) pielikuma 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Ja tādu preču deklarētāji, kuras ražotas trešā valstī, trešo valstu grupā vai trešās valsts reģionā, pamatojoties uz ticamiem datiem, var pierādīt, ka alternatīvas, reģionam specifiskas, pielāgotas standartvērtības ir zemākas par Komisijas noteiktajām standartvērtībām, tad šādus reģionam specifiskus pielāgojumus var izmantot.”.

II pielikums

Pievieno šādu VII pielikumu:

“VII PIELIKUMS

Vienotā masas robežvērtība

1. Šīs regulas 2.a pantā minēto vienoto masas robežvērtību nosaka kā 50 tonnas neto masas.
2. Šīs regulas 2.a panta 3. punkta vajadzībām piemēro šādu metodiku:

$\bar{Q}$ izvēlēts tā, lai

$$\frac{\sum_{i=1}^N \mathbf{Em}_i \times \mathbf{1}_{-(Q_i > \bar{Q})}}{\sum_{i=1}^N \mathbf{Em}_i} \geq 99\%$$

kur:

emisiju mērķa īpatsvars ir 99%;

$\bar{Q}$ ir masas robežvērtība tonnās, kas ļauj uztvert konkrētu emisiju īpatsvaru;

gada emisijas uz vienu importētāju i , $Em_i = \sum_{j=1}^{J_i} q_{i,j} EI_j$;

$q_{i,j}$ ir importētais daudzums tonnās uz vienu importētāju i ar KN kodu j ;

J_i ir importēto preču KN kodu skaits uz vienu importētāju i četros aplūkotajos sektoros (alumīnija, cementa, mēslošanas līdzekļu, dzelzs un tērauda);

EI_j ir emisiju intensitāte atbilstoši KN kodam j ¹;

Emisijas kopā: kopējās CO₂ emisijas četros aplūkotajos OIM sektoros, t. i., visu importētāju attiecīgo emisiju summa: $emisijas\ kopā = \sum_{i=1}^N Em_i$, kur N ir importētāju skaits;

$Q_i = \sum_{j=1}^{J_i} q_{i,j}$: I pielikumā uzskaitīto importēto preču kopējais daudzums tonnās uz vienu importētāju i ;

$1(Q_i > \bar{Q})$ ir indikatora funkcija, kas vienāda ar 1, ja $Q_i > \bar{Q}$ (t. i., ja importētājs importē daudzumus, kuri pārsniedz masas robežvērtību $\bar{Q}$), un 0 citos gadījumos.

Lai ņemtu vērā nenoteiktību saistībā ar izmaiņām tirdzniecības modeļos, vienlaikus saglabājot šīs regulas vidisko mērķi, iepriekš minētajam emisiju mērķa īpatsvaram pieskaita 0,25 procentpunktu rezervi.

Vienoto masas robežvērtību noapaļo līdz tuvākajai desmitdaļai.”.

¹ Emisiju intensitātes E_j balstās uz emisiju standartvērtībām (bez palielinājuma), kas publicētas par pārejas periodu. Attiecībā uz cementu un mēslošanas līdzekļiem ņem vērā tiešās emisijas un netiešās emisijas; attiecībā uz alumīniju un dzelzs un tērauda ražojumiem ņem vērā tikai tiešās emisijas. Turpmākiem vienotās masas robežvērtības atjauninājumiem standartvērtības nosaka saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām metodēm un bez palielinājuma, kas minēts IV pielikuma 4.1. punktā.